

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

*Stfe
gpc*

SECȚIA PENTRU PROCURORI HOTĂRÂRE NR. 3 P/29.04.2010

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtei procuror D.A., de la Parchetul de pe lângă Judecătoria B., având ca obiect abaterea disciplinară constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 21 aprilie 2010, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată când Secția, având nevoie de timp pentru a delibera, a dispus amânarea pronunțării la data de 28 aprilie 2010 și pentru data de 29 aprilie 2010 când a dat următoarea hotărâre:

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori, la data de 30.03.2010 sub nr. 2/P/2010, Comisia de disciplină pentru procurori a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtei procuror D.A., de la Parchetul de pe lângă Judecătoria B., având ca obiect abaterea disciplinară constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004, privind

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut că pârâta procuror D.A. a omis verificarea condicii ședințelor de judecată fapt ce a condus la pierderea termenului de apel împotriva sentinței penale nr. 489 din 25.03.2009, pronunțată de Judecătoria B..

Din probele administrate în cauză, Secția reține următoarele:

Prin rechizitoriul nr. 1820/P/2005 din data de 4 mai 2006 al Parchetului de pe lângă Judecătoria B. s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților C.P.M., L.N. și P.M. pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu în formă calificată prevăzută de art. 248¹ Cod penal.

Prin sentința penală nr. 1399 din data de 6 iulie 2007 a Judecătoriei B. s-a dispus achitarea inculpaților, în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a Cod de procedură penală raportat la art. 10 lit. d Cod de procedură penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248¹ Cod penal.

Pentru a pronunța această sentință, instanța a reținut că din probele administrate în cauză nu a rezultat faptul că inculpații ar fi acționat cu intenția specifică infracțiunii de abuz în serviciu.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria B.

Tribunalul B., prin decizia penală nr. 61/A/18 martie 2008 a dispus admiterea apelului declarat în cauză și, pe cale de consecință, a dispus condamnarea fiecăruia dintre inculpați la o pedeapsă de câte 1 an și 8 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pentru săvârșirea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

infracțiunii de abuz în serviciu în formă calificată prevăzută de art. 248¹ Cod penal cu aplicarea art. 74 lit. a, b și c Cod penal și art. 76 alin. 2 Cod penal.

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs inculpații, susținând că nu se fac vinovați de săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lor.

Curtea de Apel S., prin decizia penală nr. 332 din 18 septembrie 2008 a admis recursurile formulate de inculpați, a casat în totalitate decizia penală nr. 61/A/18 martie 2008 a Tribunalului B. și sentința penală nr. 1399 din 6 iulie 2007 a Judecătoriei B., și a trimis cauza spre rejudecare instanței de fond, cu motivarea că instanțele din primele grade de jurisdicție au preluat încadrarea juridică din rechizitoriu, fără să stabilească forma tip a infracțiunii de abuz – cea prevăzută de art. 246, art. 247 și art. 248 Cod penal – la care se raportează infracțiunea care a produs consecințe deosebit de grave.

În rejudecare, Judecătoria B. prin sentința penală nr. 849 din 25 martie 2009, în temeiul art. 11pct. 2 lit. a Cod de procedură penală raportat la art. 10 lit. d Cod de procedură penală, a dispus achitarea inculpaților pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 Cod penal raportat la art. 248¹ Cod penal.

Pentru a pronunța această soluție, instanța a reținut că inculpații nu au urmărit să tulbure prin fapta lor bunul mers al unității sau să cauzeze pagube.

Participarea Ministerului Public la dezbaterile în fond în cauza menționată anterior, care au avut loc în ședința de judecată din data de 13 martie 2010, a fost asigurată de pârâta procuror D.A. de la Parchetul de pe lângă Judecătoria B.

La data de 13 martie 2009 instanța a amânat pronunțarea pentru data de 18 martie 2009, iar apoi pentru data de 25 martie 2009.

La data de 25 martie 2009, instanța s-a pronunțat în cauză, soluția fiind trecută în aceeași zi de judecător în condica de ședință și operată în sistemul informatizat „Ecris”, la ora 14³⁵.

Împotriva acestei hotărâri, parchetul avea posibilitatea legală de a declara apel în termen de 10 zile de la pronunțare, ultima zi fiind data de 6 aprilie 2009.

Pârâta procuror nu a prezentat această soluție în prima ședință săptămânală de analiză a soluțiilor ce a urmat pronunțării, în speță la data de 1 aprilie 2009, în această ședință fiind prezentate hotărârile pronunțate de instanță în perioada 23 martie – 30 martie 2009.

Sentința penală nr. 849 pronunțată de Judecătoria B. la data de 25 martie 2009 a fost prezentată în ședința de analiză a soluțiilor din data de 9 aprilie 2009, când s-a constatat că termenul legal de declarare a apelului a expirat.

Conform susținerilor pârâtei procuror D.A., aceasta a fost în eroare cu privire la data pronunțării hotărârii, eroare ce s-a datorat faptului că nu a verificat personal condica de ședință și, întrebând grefiera de ședință cu privire la situația dosarului, aceasta i-a comunicat că s-a amânat pronunțarea pentru data de 3 aprilie 2009.

În ceea ce privește modul de urmărire a hotărârilor pronunțate precum și modul de pregătire al ședințelor de analiză a soluțiilor, se reține că la Parchetul de pe lângă Judecătoria B. exista o uzanță conform căreia, dosarele soluționate erau lăsate de către grefierul de ședință la Biroul executări penale, pentru a fi analizate de procurori.

La data de 01 aprilie 2009, pârâta procuror a solicitat biroului executări penale din cadrul Judecătoriei B. să-i pună la dispoziție dosarul nr.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

1001/193/2008 și i s-a comunicat că acest dosar nu a fost depus la biroul de executări de către grefierul de ședință. Drept urmare, pârâta procuror a solicitat grefierei A.D. să-i pună la dispoziție dosarul, aceasta comunicându-i că pronunțarea în acest dosar a fost amânată pentru data de 3 aprilie 2009.

Fără a mai verifica conținutul de ședință a instanței, procurorul a menționat în conținutul de evidență a dosarelor de la parchet faptul că pronunțarea a fost amânată și, pe cale de consecință, nu a prezentat soluția în ședința de analiză a soluțiilor din data de 1 aprilie 2009.

Secția pentru procurori, apreciază că nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de dispozițiile art. 99 lit. h, teza a II-a, din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele considerente:

Legiuitorul nu a stabilit care sunt criteriile ce califică o abatere disciplinară ca fiind săvârșită cu gravă neglijență astfel că o asemenea analiză cade în sarcina instanței care judecă o cauză disciplinară. Astfel, Secția reține că, la aprecierea conduitei pârâtei procuror ca reprezentând rezultatul unei grave neglijențe în exercitarea funcției, se impune a se avea în vedere, pe lângă elementul material al abaterii disciplinare care se concretizează într-o acțiune sau inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale și o analiză de ansamblu a factorilor care au determinat conduita culpabilă.

În acest sens, Secția constată că lipsa de diligență de care aceasta a dat dovadă prin modul în care a înțeles să urmărească pronunțarea sentinței penale în dosarul nr. 1001/193/2008 reprezintă un fapt singular în activitatea acesteia,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pe parcursul celor 15 ani de când pârâta exercită funcția de procuror.

Din situațiile statistice privind volumul de activitate pe anul 2009 rezultă faptul că pârâta procuror D.A. a participat într-un număr de 4533 cauze penale, a pus concluzii în 1691 cauze, a declarat 43 de căi de atac și, de asemenea a soluționat și un număr de 389 dosare penale iar activitatea acesteia a fost apreciată cu „foarte bine”. Astfel, Secția reține că activitatea pârâtei procuror în sectorul judiciar, s-a situat peste media unității de parchet, în condițiile în care aceasta a verificat 1690 de hotărâri pronunțate de instanță, din totalul de 3656 hotărâri ce au revenit spre verificare celor 3 procurori ce și-au desfășurat activitatea în acest sector. Totodată, se reține că pe lângă activitatea din sectorul judiciar, pârâta procuror a soluționat și un număr de 389 dosare penale, în condițiile în care, media dosarelor soluționate de procurorii din sectorul supravegherea urmăririi penale a fost de 490 dosare.

De asemenea, la dosar au fost depuse caracterizări întocmite de primul procuror și primul procuror adjunct al Parchetului de pe lângă Judecătoria B. din care rezultă că pârâta are o vechime de 15 ani în activitatea de procuror, perioadă în care prin modul de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu și prin conduita avută s-a ridicat la exigențele funcției pe care o deține.

Față de cele expuse, Secția constată că neglijența manifestată de pârâta procuror D.A. nu îmbracă forma cerută de dispozițiile art. 99 lit. h teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru procurori va respinge acțiunea formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtei

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

procuror D.A..

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge, ca neîntemeiată, acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva doamnei D.A. - procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria B..

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

**OPINIA SEPARATĂ
DE ADMITERE A ACȚIUNII DISCIPLINARE**

Apreciem că în cauză sunt incidente dispozițiile art. 99 lit. h, în varianta normativă a tezei a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și, ca urmare se impunea admiterea acțiunii disciplinare, pentru următoarele considerente:

Condițiile răspunderii disciplinare, care sunt aceleași pentru oricare din formele răspunderii juridice, privesc conduita ilicită, vinovăția, urmarea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

imediată și legătura de cauzalitate dintre fapta și rezultatul produs.

Pentru angajarea răspunderii disciplinare, condițiile menționate anterior trebuie întrunite cumulativ.

Conduita ilicită a procurorului D.A. constă în omisiunea acesteia de a verifica condica de pronunțări de la instanță pentru a constata dacă susținerile grefierului de ședință sunt reale, respectiv dacă pronunțarea s-a amânat pentru data de 3 aprilie 2004.

Atitudinea de pasivitate a procurorului D.A. s-a manifestat și ulterior datei de 3 aprilie 2010, în ipoteza în care s-ar fi amânat pronunțarea pentru această dată, deoarece dacă ar fi verificat dosarul la data respectivă nu s-ar fi pierdut termenul legal de declarare a apelului, care ar fi expirat la data de 6 aprilie 2009.

Pentru aprecierea culpei, etalonul trebuie să fie cel al „procurorului diligent” care acționează cu grijă față de interesul public de înfăptuire a justiției și de apărare a intereselor generale ale societății, care își subordonează comportarea sa exigențelor ce decurg din îndatoririle profesionale și normele deontologice pe care trebuie să le respecte.

Articolul 12 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor adoptat prin Hotărârea nr. 328 din 24 august 2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii prevede că „Judecătorii și procurorii sunt obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi, regulamente și ordine de serviciu”.

Articolul 9 alin. 2 din Codul deontologic prevede că „Judecătorii și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

procurorii trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea în imparțialitatea lor."

Prin dispozițiile articolului 62 alin. 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară s-a prevăzut că „Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic...”

În Ordinul nr. 1 de repartizare a sarcinilor pentru anul 2009 din data de 7 ianuarie 2009, emis de prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria B., procurorul D.A. avea, printre altele, ca obligație de serviciu exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorie.

Neglijența procurorului, constând în neverificarea sentinței penale nr. 849 din data de 25 martie 2009 a Judecătoriei B. și, pe cale de consecință, neprezentarea acesteia în ședința de analiză a soluțiilor a îngreunat posibilitatea parchetului de a aprecia asupra exercitării căii de atac împotriva acestei sentințe.

Apărările pârâtei procuror referitoare la faptul că a avut încredere în cele afirmate de grefierul instanței prin prisma faptului că acesta era modul de lucru uzitat nu sunt însă de natură a înlătura răspunderea disciplinară, vinovăția acesteia sub forma gravei neglijențe și urmarea imediată a faptei, concretizându-se în faptul curgerii termenului de apel, fără posibilitatea ca Ministerul Public să analizeze legalitatea și temeinicia unei soluții de achitare înăuntrul acestui termen.

Definitivă, împotriva acesteia s-a exercitat calea de atac a recursului la Înalta Curte de Casație și Justiție.